

Rogsta Sochen

Extraordinarie Tingh den 30 Augusti A:o 1666.

Närwarandes Stadz Notarien uthi Hudwichzwaldh Larß Erichzon Höök, uthi Underlagmannens siuklige Absens medh Nämnden.

Michel Erichon i Stambnäß,	Larß Månßon i Frölandh,
Hans Perßon i Sylta,	Oluf Erichßon i Wählsta,
Oluf Perßon i Åkre,	Niels Erichßon i Högsta,
Peder Swenßon i Sillia,	Erich Olßon i Fröölandh,
Peder Joenßon i Arnöön,	Pell Perßon i Åkre,
Påhl Nielßon i Wästanbäck,	Fredrich Ingelßon Ibid.

1.

Samma Dato, Stältes för Rätten **Jacob Nielßon i Arnöön och Rogsta Sochen**, huilken ähr berychtadt för Lägersmåhl, med en ung Piga, som för detta hafwer warit uthi hans tienst, **Karin Carlsdotter** ben:d barnfödd på **Gottlandh**, icke allenast medan hans laggifte hustru lefde, uthan och der efter, henne, brede wijd deß köttzlige **Moder Hustru Kierstin Larßdotter**, nu för tijden en Änkia, någre reeßor besåfwit, huar öfwer dhe medh Jacob Nielßon särskildt ähre examinerade och afhörde, som fölier.

2.

Kohnan Karin bekänner sikh år 1664, näst före Juul wara af **Jacob** förste gången ahnmodat hafwa medh honom Lägersmåhl, huar till hon då intet Samtyckte, uthan efter trenne dagars förlopp måste hon såsom twungin bijfalla hans oloflige begäran, gåendes så medh huar annan ifrån den stugan hans ächta hustru lågh till en annan Öster på Gården, derest dhe öfwer natten lågo tillsamman, och hade gerning tillhopa, men der efter kan hon intet minnas någon wiß tijdh, eller huru många reeßor han henne besåfwit, uthan ähr deth skedt ofta som han henne till sin Otucht hafwer behangat bruuka, så wäl hemma i Gården, som annorstädes efter medhgifwit tillfalle. Åhret der efter begifwer hon sikh ifrån Jacob **Nielßon**, och till tienst hooß **Wällb:dig Johan Blanck på Lingare i Tuna Sochen**, derest hon blef öfwer Wintren, till den 8 Maj näst förledin, i medler tijdh den 21 Martij blef Jacob Nielßons hustru död, efter huilken tijdh han lät sikh bemärkia willia Ächta förben:de Karin **Carlsdotter**.

3.

Oppå denne bekännelße tillspordes **Jacob Nielßon** om så sandt war, huar till han i förstonne neekade, deth wara skedt medan hans hustru lefde, som sijdermehra samma Kohna kom ifrån ben:de **Lingare**, dock tillstodh fuller någre gånger hafwa legat medh till sängs medh henne, och icke welat skämma henne, efter han wille äga henne till hustru. Omsijder efter noga förmaning, bekände han hafwa medh henne haft Lägersmåhl både före och efter sin Sal: hustrus död, huilken bekännelße någre gånger uprepades, och han fullkombligen tillstodh.

4.

Wijdare strax efter **Jacob Nielßons** hustrus död, lät han om annan dagh Påska /: då han war hemma stadd ifrån Körtian :/ kalla sikh till förstånderska, Konans köttzlige **Moder Hustru Kierstin Larßdotter**, som för detta hafwer Ägdt Oächta barn på **Gottlandh**, dock sedan

kommin uthi Ächtenskap, och nu för tijden en Änkia, huilken sedan hon i 8 dagars tijdh uthi hans Gårdh warit hafwer, ahnmodades af Jacob Nielßon till olofligit umgängie, och bekände nu samma Qwinnes Persohn, Jacob hafwa kommit till henne om afton, då hon lågh i sin wahnlike Säng Öster i Herrstugun, och den natten besåfwit henne, som och andre reesån - 8 dagar derefter, på samma rum, men sedan intet wijdare; Neekar och hafwa haft medh honom något umgängie, medan hans hustru lefde, och efter hon någorlunda förstodh, deth Jacob wille hafwa hennes dotter till hustru, befrågades henne hwij hon sådant skulle samtyckia hans oloflige begärelße? Swarar, honom medh en Eedh hafwa neekat för något umgängie medh hennes dotter, och eliest hafwa sagdt, der han skulle göra hans willia, så trodde han Gudh warde dhem den Synden förlåtandes, icke heller sade hon sikh kunna roopa någon hielp, efter deth war natt, och förmeente sig ingen hielp bekomma. Wijdh så agerades berättade, **Wälbem:te Johan Blanks** Huußfrw **på Lingare**, **Karins** Moder wara den tijd dottren kom tijt i tienst, der hänkommin, och af hennes Man mehrwälbem:te Blank tillfrågadt, om han kunde befrija sin dotter för olofligit umgängie medh Jacob Nielßon, huar till han swarat, och sagdt sikh det intet kunna göra, deth och Hustru Kierstin nu för Rätten tillstodh wara afluppit och talt, doch sådant oachtandes, haft der efter Lägersmåhl medh honom. Eliest sedan denne Hust: Kierstin blef för sin mißgerning, insatt uthi Cronones Fängelße på **Hudwichswald**, och der sammastädes föll i en Swår Siukdom, lät hon kalla till sikh **Comminist: Locj Wäll:de H:r Niels Bångh**, för huilken hon jämpte närwarande Försambling så Mäns som Qwinners Persohner, detta frijwilligen och offendteligen, brede wijdh sine andre Skyldige Skriftermåhl bekänt hafwer.

5.

Altså blef **Jacob Nielßon** om samma bekännelße tillfrågadt, om dhet sikh så i sanningh förehölt, som **Hustru Kierstin** bekänt hade, huar till han medh högsta ijfwer neekade, oachtandes deth hon wijßer honom, och betyger, dagh, tijdh, rum och ställe, när han hafwer haft umgängie medh henne. Och såsom han intet wille till någon Sannings bekännelße, uthan stodh framgent i sitt neekande, blef Saaken medh Nämbdens öf:rwägande, upskuttin till den 8 Septemb: nästkommande, i förhoppning, honom i medler tijdh kunna betänkia sitt syndiga wäbende, och komma till Sanningens bekännelße.

Dito Extraordinarie Tingh den 8 Septemb: A:o 1666

uthi Lars Erichsons Höökz medh forsk:ne Nämbs Närwahro.

6.

Dato, Blef **Jacob Nielßon i Arnöön** wijdare tillfrågadt, om han till den bekännelße, som **Hust: Kierstin Larßdotter** den 30 passato här på Tinget om honom giorde, kände sikh brottsligh, och medh henne haft Lägersmåhl, huar till han nu som för detta neekar, och wille till ingen Sannings bekännelße, förmeenandes sikh således undkomme; Fördenskull togs denne Saak i betänkiande, och såsom denne Jacob Nielßon, 1) Hafwer giort Eenfaldt hoor i **Hudwichswald** och derföre Saakfäldt till behörige bötter, 2) Hafwer han begångit Edsöre uthi Rogsta Sochen, och derföre tillsatt all sin egendomb, 3) Ähr han på Tinget den 20 Feb. A:o 655 dömbd ifrån lifwet, för den bekännelße en gift hustru om honom giorde, när hon gick til döden, då han och gift war, att han hafwer henne belägrat, doch han alt stadigt neekat, som och uthfördh blef på Rätteplattzen, och skulle sammaledes gå sin kooß, men på hans neekande, ähr honom efter den Höglöfl: Kongl: HofRättz Resolution lijfwet benådat. Widh den tijden beswärade sikh Presterskapet öfwer honom, att han sällan gick till Körkian, och icke på 3 Åhr till Herrans Nattwardh. Altså i ahnseende till deße hans förrige bedrifter, samt begångne hoordoms last medh **Karin Carlzdotter**, och hennes Moders omständige

påtygande, kunde denne ringa Rätten icke befrija Jacob Nielßon för Lijfsstraff, utan efter deth 20 Cap: Levit: dömdde honom till döden, sammaledes efter in Actis befindtliche Skähl, Konan Kiersten Larßdotter, dock remitteres om begge Persohner, i all underdånighet, till den Höglöfl: Kongl: HofRättens wijdare Resolution och Förklarningh.

7.

Kohnan Karin Carlsdotter saakfältes för hoor medh **Jacob Nielßon** efter Kongl: Straffordningen till _ 40 m:r Sm:tt, men efter hon intet hade att bötha medh, Huudstrykes hon för Tingzstugudörren, och sedan stå uppenbara Skrift.

8.

Öfwer ofwansk:ne Ransakningh ähr ahnkommin Kongl: HofRättens Resolution, att den Kongl: HofRätten pröfwar nödigt å nyo ahnställa öf:r **Jacob Nielßon** och **Kohnan Kierstin Larßdotter** en Ransakningh, och medh största ijfwer och beweeklige Formalier, förmana och tillhålla Jacob Nielßon om Sanningenes bekännelße.

Dito den 19 Novembris Åhr 1666.

9.

Efter Kongl: HofRättens ehrgångne Resolution af den 26 passato, Confronterades **Jacob Nielßon i Ahrnöön**, medh **Kohnan Kierstin Larßdotter**, huilka alfwarligen förmantes des grofwe och wederstyggelige Syndh bekänna Sanningen, då bem:te Kohna efter sin förrige bekännelße af den 30 Augustj nästförledne ähr wijdare påtygade, hafwa medh förben:de Jacob Nielßon fullkombligen haft Lägersmåhl, huar till han nu, som för detta, efter sin gamble wahna neekade. Och ehuru wäl han af **Prowesten Wyrd: H:r Thoma Weslenio** medh deß medarbetare **Wäll:de H:r Niels Bångh**, än yterligare förmantes till Sanningenes bekännelße, framdrandes der widh åthskillige Strååk och tienlige beweekelßer af den H: Skrift, hade dock sådant ingen wärkan hooß honom, uthan stodh framgeent i sitt neekande, huar widh Kohnan upreppande sin förrige bekännelße och wille der widh ständigt beroo, icke fruchtandes för deth Lekamelige straffet, huad heller deth till Lijfwet eller döden uthfölle; Eliest refererade **Wachtmästaren Oluf Perßon**, att enär Cappellan H:r Niels Bångh, war efter Befallningsmans begäran, ombidin gå på Smidie gården, huar efter han kom, och sigh ahnbödh tala medh Jacob, men Jacob wägrade sigh gå up utaf Fängelßet, säijandes sigh intet hafwa att tala medh honom, eller något mehra hafwa att bekänna, än förre af honom bekänt war; Thå stegh H:r Niels till holet, och något medh honom om hans grofwe Syndh talte, menandes der medh winna honom till någon bekännelße, men alt fåfängt, dy gick han der ifrån. Jämpte detta påtygade Kohnan Kierstin Jacob Nielßon hafwa uthi Fängelßet medan dhe för sin mißgerning der sutto i huar sin Cammar, talat till sigh att deth hördes igenom wäggen, och budit henne revocera sin bekännelße, då dhe begge kunde få behålla lijfwet, huar till Jacob i förstonne neekade, men när Wachtmästarens **Hustru Ingreth**, som på dheras taal oförmärkt hörde, kom och wittnade deth samma, kändes han der widh, docg gjorde der öfwer sådan förklarning, att efter deth som han sade war lögn som hon om honom och sigh bekänt hade, skulle deth wara henne till förmaning i tijdh taga sin bekännelße tillbaka.

10.

Här öfwer ähr ahnkommin den Höglöfl: Kongl: HofRättz Resolution att **Jacob Nielßon i Arnöön**, kan icke befrijas för lijfstraffet, uthan skall tillijka med **Änkian Hust: Kierstin Larßdotter**, straffas till lijfwet, halshuggas; Huilken domb den 1 Junij A:o 1667 exeqvuerades då Jacob medh Konan Kierstin uthleddes, och Kierstin först gick till döden, och medh Jacob något drögdes och förmantes att bekänna sin mißgerningh, huilken efter förrige

waana stodh längie widh neekandet, omsijder efter giord förmaningh af närwarande Presterskap, tillstodh han hafwa Lägersmåhl medh Kierstin Larßdotter, sedan på samma sin bekänneße undfick han Herrans Nattwardh, och dödde så en Saligh menniskia.